

- schending van de controle van een kennelijke beoordelingsfout, verkeerde opvatting van het dossier, schending van de motiveringsplicht van de rechter in eerste aanleg en schending van artikel 73 van het Statuut en de verzekeringsregeling;
- daar het GVA geen rekening heeft gehouden met de ontwikkelingen die ter terechtzitting plaatsvonden in het verlengde van de grieven van het inleidend verzoekschrift;
- daar het GVA onder meer heeft geoordeeld dat de beoordelingsvrijheid van de artsen slechts de vaststelling van de ziekte en niet de vaststelling van het invaliditeitspercentage betrof, zodat het dus het verbindende karakter heeft bevestigd van de Europese schaal voor de beoordeling van aantastingen van de fysieke en psychische integriteit die het invaliditeitspercentage in het onderhavige geval beperkt tot 20 %, terwijl de medische commissie van mening was dat rekwirante voor 100 % invalide was;
- schending van het begrip redelijke termijn en verkeerde opvatting van het dossier, daar het GVA bij de opsomming van de feiten heeft verwezen naar een medisch onderzoek dat nooit heeft plaatsgevonden om vervolgens daaruit de conclusie te trekken dat de termijnen voor de behandeling van rekwirantes dossier niet onredelijk waren.

Beroep ingesteld op 13 september 2010 — Nedri Spanstaal/Commissie

(Zaak T-391/10)

(2010/C 301/76)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Nedri Spanstaal BV (Venlo, Nederland) (vertegenwoordigers: M. Slotboom en B. Haan, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies van verzoekende partij

- Ontvankelijkverklaring van het verzoek;
- Nietigverklaring van artikel 1 onder 9) van de Beschikking wat betreft de termijn voor aansprakelijkheidstelling van Hit Groep en van artikel 2 onder 9) van de Beschikking wat betreft de opgelegde geldboete aan Nedri;
- Veroordeling van de Commissie in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vraagt de gedeeltelijke nietigverklaring van de Beschikking van de Commissie van 30 juni 2010 betreffende een

procedure op grond van artikel 101 VWEU et artikel 53 EER-Overeenkomst in zaak COMP/38.344 — Spanstaal.

Ter ondersteuning van haar verzoekschrift voert verzoekster drie middelen aan.

Ten eerste voert verzoekster een schending aan van artikelen 101 VWEU en 23, lid 2, van Verordening 1/2003 ⁽¹⁾ en van het motiveringsbeginsel. Volgens verzoekster heeft de Commissie blijk gegeven van een onjuiste opvatting van het recht en de feiten door Hit Groep slechts hoofdelijk aansprakelijk te stellen voor de periode van 1 januari 1998 tot 17 januari 2002. Naar de mening van verzoekster had de Commissie Hit Groep aansprakelijk moeten stellen voor de periode van 1 mei 1987 tot en met 17 januari 2002. Hit Groep zou gedurende heel deze periode immers zeggenschap hebben gehad over verzoekster.

Ten tweede voert verzoekster een schending aan van artikel 23, lid 2, van Verordening 1/2003, van de Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten ⁽²⁾, van het evenredigheidsbeginsel en van het motiveringsbeginsel. Volgens verzoekster heeft de Commissie blijk gegeven van een onjuiste opvatting van het recht en de feiten door het wettelijk maximum voor de hoogte van de boete, zijnde 10 % van de in het voorafgaande boekjaar behaalde omzet, toe te passen op de omzet van verzoekster in 2009. Het wettelijk maximum zou op verzoeksters omzet in 2002 hadden moeten toegepast worden.

Ten derde voert verzoekster een schending aan van punt 23 van de Clementieregeling ⁽³⁾ en van het motiveringsbeginsel. Volgens verzoekster heeft de Commissie blijk gegeven van een onjuiste opvatting van het recht en de feiten door verzoekster slechts 25 % in plaats van 30 % vermindering van de geldboete te verlenen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2).

⁽³⁾ Mededeling van de Commissie betreffende immuniteit tegen geldboeten en vermindering van geldboeten in kartelzaken (PB 2002, C 45, blz. 3).

Beroep ingesteld op 6 september 2010 — Euro-Information/BHIM (EURO AUTOMATIC CASH)

(Zaak T-392/10)

(2010/C 301/77)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Straatsburg, Frankrijk) (vertegenwoordiger: A. Grolée, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 17 juni 2010 in zaak R 892/2010-2 vernietigen voor zover daarbij merkaanvraag nr. 004114864 is afgewezen ten aanzien van de vermelde waren en diensten van de klassen 9, 35, 36, 37, 38 en 42;
- het Bureau overeenkomstig artikel 87 van het Reglement voor de procesvoering verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „EURO AUTOMATIC CASH” voor waren en diensten van de klassen 9, 35, 36, 37, 38 en 42 — aanvraag nr. 4114864

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de inschrijvingsaanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: gedeeltelijke vernietiging van de beslissing van de onderzoeker; gedeeltelijke weigering van inschrijving van het aangevraagde merk; beslissing genomen na het arrest van het Gerecht van 9 maart 2010, Euro-Information/BHIM (EURO AUTOMATIC CASH) (T-15/09, niet gepubliceerd in de Jurisprudentie)

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening nr. 207/2009, aangezien het aangevraagde merk niet beschrijvend is, maar integendeel onderscheidend vermogen heeft voor alle waren en diensten ten aanzien waarvan het is geweigerd.

Beroep ingesteld op 14 september 2010 Westfälische Drahtindustrie e.a./Commissie

(Zaak T-393/10)

(2010/C 301/78)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Duitsland), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Duitsland) (vertegenwoordiger: C. Stadler, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- artikel 1, punt 8, sub a en b, van de beschikking nietig verklaren voor zover eerste en tweede verzoekster daarin aansprakelijk worden gesteld voor schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst in de periode vóór 12 mei 1997;
- artikel 2 van de beschikking nietig verklaren voor zover daarin aan eerste tot en met derde verzoekster hoofdelijk een geldboete van 15 485 000 EUR wordt opgelegd, aan eerste en tweede verzoekster hoofdelijk een geldboete van 30 115 000 EUR wordt opgelegd en aan eerste verzoekster een geldboete van 10 450 000 EUR wordt opgelegd;
- subsidiair, de in artikel 2 van de bestreden beschikking aan verzoeksters opgelegde geldboete passend verlagen;
- verweerster verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters komen op tegen beschikking C(2010) 4387 def. van de Commissie van 30 juni 2010 in zaak COMP/38.344 — Spanstaal. Bij de bestreden beschikking zijn aan verzoeksters en andere ondernemingen geldboeten opgelegd wegens schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst. Volgens de Commissie hebben verzoeksters deelgenomen aan een voortdurende afspraak en/of aan onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de sector spanstaal van de interne markt en de EER.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters acht middelen aan.

Als eerste middel stellen verzoeksters schending van artikel 25, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 1/2003⁽¹⁾ doordat verkeerdelijk is geoordeeld dat zij hebben deelgenomen aan één enkele, voortdurende inbreuk.

Als tweede middel stellen zij, subsidiair, schending van artikel 23, lid 3, van verordening nr. 1/2003 doordat verweerster wettelijke beginselen voor de vaststelling van het bedrag van de geldboete heeft geschonden door de periode waarin het kartel in crisis verkeerde, in aanmerking te nemen voor het bepalen van de duur van de inbreuk.

Als derde middel stellen verzoeksters dat verweerster artikel 23, lid 3, van verordening nr. 1/2003 heeft geschonden door, in strijd met het vertrouwensbeginsel en met het beginsel dat de administratie aan haar eigen beslissingen is gebonden, de in het verzoek om vermindering van de geldboete verstrekte gegevens tegen verzoeksters te gebruiken.

Als vierde middel stellen verzoeksters dat verweerster artikel 23, lid 3, van verordening nr. 1/2003 heeft geschonden door verschillende fouten te maken bij de beoordeling van de ernst van de inbreuk.